

02/12/2022

На Новом гробљу у Београду сахрањен Рајко Петров Ного; опело служио Митрополит Јоаникије

У породичној гробници на Новом гробљу у Београду данас је сахрањен велики пјесник и књижевник Рајко Петров Ного.

У присуству Ногове породице, многобројних поштовалаца и пријатеља опело је испред гробљанске цркве Светог Николе служио Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије уз саслужење свештенства Митрополије београдско-карловачке, али и свештеника из Републике Српске и Црне Горе.

У архипастирском слову Митрополит Јоаникије је рекао:

“У име Оца и Сина и Светога Духа.

Сабрали смо се, Ваше Преосвештенство, чесни оци свештеници и драга браћа и сестре, око кивота пјесника Рјка Петровога Нога да се с њиме опростимо јер је кренуо на велики пут. Оставља овај свијет и иде у наручје Божије. Велика је то жалост и велики потрес. Иако иде све по реду, али је губитак велики.

Часна ожалошћена Рајкова породице,

Преносим вам изразе најдубљег саучешћа Његове Светости Патријарха српског Порфирија и наше заједничко саучешће у овом болу. Иако бих могао рећи, гледајући на Рајково дјело, да породица не треба да тугује, јер све иде по реду и јер је оставио велико дјело, у овом тренутку ипак морам да кажем да је нормално и да заплачу и да тугују, јер је овај растанак дирљив. Све што је везано за Рајка Петровога Нога, све је дирљиво, све је препуно осјећања. Човјек је био великог талента, великих дарова, дубоког осјећања, дубоке мисли.

Носио је рану откад се родио, па до смрти. Сав је његов живот био у знаку крста јер је остао сироче веома рано. И многе друге тешкоће је преживио, али се јуначки борио. И његова поезија и његово дјело је у знаку крста. Негдје је, колико памтим, записао да су у крсту сабрана сва слова и све ријечи од искони. Био је, дакле, човјек честит, човјек вјере, човјек прави и истински хришћанин, прави Србин, Рашовић од старине. Носио је у своме срцу косовски бол. Али је пропјевао и из те његове ране настала је сјајна поезија, пуна значења, пуна дубине, пуна осјећања, пуна дубоких мисли. Све је то Рајко својим пјесничким умијећем спојио како је само он то знао да изрази и дубину своје мисли и дубину својега осјећања.

Ми када испраћамо покојника хришћанина некако гледамо понајвише на његову вјеру. А он је своју вјеру изразио понајљепше кроз своју поезију. И наслов једне његове пјесничке збирке Не тикај у ме данас има велики значај, велико указање, јер тај натпис са једнога стећка у Херцеговини указује не само на то да није лијепо и није добро и благословено дирати ничији гроб него на то да не треба дирати у традицију, не треба брисати памћење него га треба обнављати као што га је Рајко својом поезијом обнављао. Обнављао је и памћење, обнављао и душу и све нас том новином, могло би се рећи не само поетском него и Божанском запљуснуо и озарио.

Нека Господ прими њега у своје вјечно наручје, у наручје небеско и поетско, јер је пјесницима отаџбина – поезија. А он одлазећи оставља нам велико дјело да се њиме оплемењујемо. И то је највеће завјештање које је оставио и својој

честитој породици и своме потомству и своме српском народу. Благодаримо Богу што га је таквога дао на овај свијет и који му је дао махове да се на такав начин изрази и да обиљежи ово вријеме и овај вијек

чине као

mitropolija.com